Pregaria.cat

Entrada

Les mans

Per LauraR el dj., 12/08/2021 - 09:00

La vida de cada dia és plena de significats, només cal posar una mica d'atenció a la realitat que ens envolta. Aquesta capacitat de copsar un "quelcom més" en els fets quotidians probablement sigui el que ens defineix com a humans, i seria una llàstima que, tenint l'aptitud, ignoréssim la saviesa que proporciona aquest context diari.

Les nostres mans en són un clar exemple. Tots podem deixar-nos interpel·lar per elles, també qui per motiu de naixença o per accident n'està mancat, perquè llur simbolisme parla del potencial intern de tota persona.

Dues mans que són necessàries per a relacionar-nos amb els altres, manipular les coses, tenir cura de nosaltres i ser capaços de les més variades activitats. Ara bé, estem tan acostumats a elles que ens sembla obvi que les dues tinguin la mateixa forma i estiguin orientades en sentits oposats. Algú s'imagina tenir dues mans orientades idènticament? Com podríem aixecar, moure, les coses?

No solament és interessant la seva posició, també ho és el seu moviment. Quan un violinista interpreta una peça musical, els dits de la mà esquerra pressionen amb força les cordes mentre que els de la dreta sostenen l'arc que les frega suaument. Una harmonia de moviments diferents semblant al de llegir un llibre, escriure, cuinar, fer esport, etc. Una diversitat d'execució que nosaltres no controlem amb detall, sinó que ve facilitada pel propòsit que pretenem.

Finalment, les mans es troben a l'extrem dels braços. Sense ells, què en seria de les mans? Quin sentit tindrien?

Aquests exemples visibles ens ofereixen algunes pistes per afrontar realitats més complexes i que són les que donen sentit al nostre viure humà: les relacions entre persones, l'amor, els projectes professionals, etc. Pensem, amb quines postures acarem els moments difícils que se'ns presenten o quan busquem avançar? Solament acceptant o solament sent proactius? Sempre fent cas del cor o sempre fent cas del cap?

Observem també els nostres moviments interns. En les relacions personals, soc capaç de ser exigent amb els aspectes que em toquen a mi i tinc comprensió amb els dels altres? Com visc els binomis bé comú/bé individual, vida professional/vida familiar? Per ser justos amb aquests aparents pols necessitem cultivar diferents registres interns. Una tasca que ens és possible quan intentem fer realitat un objectiu, un sentit, més gran que nosaltres mateixos.

Si les mans poden simbolitzar l'ésser humà, podem acabar preguntant-nos: la meva persona, a quins braços sento que està connectada ?